

Die Groot Evangelie van Johannes - Boek 11 - Abba
Vader aan Leopold Engel gedikteer deur die Innerlike
Woord

JaHshua in die Tempel

Hoofstuk 67 (vervolg) [10] Hier mag, volgens die reëls van die tempel, die gewone volk nie gevolg het nie, maar hulle moes buite in die gange bly staan, van waaruit hulle die priesterlike handelinge in die Heilige kon aanskou.

[11] Die fariseërs en tempelowerstes het die lig ontvlambare stemming van die volk korrek beoordeel; want terwyl hulle nie vooraf daarvoor nagedink het om die priester te dwing nie, indien hy hom nie bereidwillig sou betoon nie, was daar nou deur die indruk wat die plek self gemaak het, terwyl deur die afwesigheid van alle priesters geen persoonlike vyandigheid moontlik was nie, op die algemene opwinding 'n indrukwekkende stilswey gevolg, in afwagting van wat Ek sou onderneem. Ek het Myne ook beveel om agter te bly, en so het Ek nou alleen daar gestaan, gesien deur die hele menigte.

[12] Met harde stem het Ek nou tot die volk gespreek: "Die uur het nou gekom wat elkeen aan homself sal moet ervaar waarheen die weë lei wat mense tot nou toe betree het en elkeen sal moet besluit of hy na die Vader wil of nie. Julle het My hier na die huis gebring, **waar die Gees van God vroeër sigbaar gewoon het**; maar nou het Hy uit hierdie mure gewyk, en die plek het leeg geword. Maar Hy het nou 'n ander plek gekies, en elke mens kan nou **vir homself 'n tempel bou** as hy handel volgens My woorde en My leringe wat Ek julle gegee het.

[13] Laat elkeen gedra word deur die nederigheid en dan regstreeks die geboude huis van God binnegaan, wat leeg geword het, maar opnuut gevul moet word met dae van liefde. **Elke daad van liefde is 'n bousteen vir die tempel**, en die tempel sal gekroon word met die **teken van Wysheid en Krag, as slegs die Liefde die fondament daarvan vorm**. Ek het na julle toe gekom, sodat julle van My hierdie Liefde kan leer, wat julle geminag het - nie die eieliefde wat julle wel het nie, maar die liefde vir die naaste, wat julle nie het nie, **maar wat julle egter sal vergoddelik en as enige tot God sal bring**.

[14] As julle egter glo dat Ek julle koning is en dat Ek dit wil wees, weet dan dat My ryk nie van hierdie wêreld is nie, **maar dat dit in alle heerlikheid in die mens woon** en die erfdeel vorm wat die Vader aan die Seun en deur Hom aan alle mense op aarde en alle hemele gegee het. Dink dus nie dat Ek die vesting van Dawid sal binnegaan om 'n aardse ryk te stig nie! **Wie My wil volg, moet My in My dae navolg**, dan sal hy salig word. Die Seun is uit die Vader, en omdat Hy uit die Vader is, is Hy in Hom en die Vader in die Seun, en wie die Seun volg, volg daardeur ook die Vader.

[15] Bring almal na My toe wie se liggaam en hart

gebroke is, **dan sal Ek hulle genees**, sodat hulle gesond kan word! Maar hulle wie se verstand gebroke is, sal hulle vir My vererg en dit sal Ek nie kan genees nie; want **wie aanstoot neem aan My, is vol ergernis en hoogmoed en mis die liefde**, omdat dit hom onverstandig en hard toeskyn. Ek wil julle harte genees en daardeur julle siele en liggame; want slegs in die hart woon die geloof, en waar sy nie woon nie, heers duisternis. **Want die geloof wat uit insig gegroei het, is 'n lig wat elke duisternis verjaag**. Glo dus in My en in die Vader, **sodat julle kan sien** en die duisternis van julle wyk!

[16] Waarlik, Ek sê vir julle: Sonder hierdie ware geloof sal niemand salig kan word nie! Maar Ek het julle gesê wat en waarin julle moet glo. Handel dus volgens My woorde, soos Ek volgens hierdie woorde van My gehandel het! Almal sal dan kan doen wat Ek gedoen het, en dan sal daar niemand meer op aarde wees wat kan sê dat die weë om die saligheid te bereik, ontoeganklik vir hom is nie.

[17] Maar om julle te laat sien wat die krag van die **Vader in die mens** tot stand kan bring: bring My die siekes wat aan hulle liggame ly, sodat Ek hulle kan **genees!**"

[18] Na hierdie woorde klim Ek van die altaar af en begeef My na die voorhowe, waar baie siekes gelê het wat wou offer en gehoop het om deur die gebede van die priesters gesond te word - wat vernameelik met Pasga 'n algemene gebruik was, egter meestal slegs vir diegene wat 'n offergawe in goue munte kon gee, want andersins verleen die priesters geen voorrang aan so 'n sieke nie. Menigeen skraap dus sy laaste besittings bymekaar om die laaste poging aan te wend om sy gesondheid te verkry, en daarna verlaat hy die tempel, sonder om sy gesondheid te gekry het.

[19] Na hierdie siekes gaan Ek, en **Ek** vra hulle baie ernstig: "Glo julle dat die Elohim van julle vaders julle kan genees, as julle Hom daarom vra? Of dink julle dat julle deur menslike hulp gesond kan word?"

[20] Toe roep vele wanhopige siekes: "Meester, slegs Elohim kan ons help, en hier in die tempel is ons beslis die naaste aan Hom!"

[21] Maar ander swyg, en Ek vra dus ook aan hulle wat hulle mening was.

[22] Daarop antwoord één van hulle My (**'n sieke**): "Meester, daar is vir ons gesê: As die hoëpriester nie by Elohim in die Allerheiligste vir ons bid nie, sal ons nie gehelp kan word nie; want slegs hy is die voorspreker by Elohim! Ons moet dus wag totdat dit gebeur!"

[23] Daarop sê **Ek**: "Glo julle dan nie dat God na elke mens toe kan kom nie, as hy Hom maar daarna vra nie? **Waarom is 'n middelaar daarvoor nodig?** - Glo, dan sal ook julle gehelp kan word!"

[24] Toe sê **die eerste spreker** weer: "Meester, ons glo

immers wat ons gesê is, en tog is ons nie gehelp nie! Wat moet ons dan nog meer glo?"

[25] **Ek** antwoord: "Julle moet glo dat Elohim, die Vader van ewigheid af, oneindig goed is en na elkeen toe kom wat Hom in alle erns sal aanroep! Julle moet glo dat Elohim nie eers mense nodig het om aan hulle Sy Krag te stuur nie, **maar dat die krag deur elke mens deur sy liefde tot Elohim aangetrek kan word**, hom dan in die mens ontplooi en in werking gestel kan word! - Ken julle hierdie geloof?"

[26] Terwyl **die sieke** My strak aankyk, sê hy: "Meester, ek glo dit, omdat U dit vir my sê; want soos U het niemand nog met ons gespreek nie!"

[27] **Ek** sê: "**My woorde is die waarheid**, en omdat hulle die waarheid is, **is hulle ook die lewe en die krag van die lewe**. Ek het as mens steeds daarvolgens gehandel, en Ek het `n Meester van die lewens geword. Daarom sê Ek aan julle almal: Gaan heen en doen netso, maar sondig nie weer nie, nóg in woorde nóg in werke! Sondig nie meer nie, deur niks te doen **wat in stryd is met die liefde tot God en die naaste nie**, dan sal julle gesond bly en ware meesters van die lewe word! - **Staan op en loop!**"

[28] Na hierdie woorde verdwyn alle kwale uit die liggame van die siekes, en hulle staan op, gesond en sterk van liggaam. Die volk wat daaromheen gestaan het, bars weer uit in harde geroep en juig en loof My hemelhoog. Vele val voor My neer en probeer My hande en klere te gryp om dit te soen. Ek weer hulle nie af nie, maar laat almal na My toe kom.

[29] Vele wil nou nogmaals `n poging aanwend om tot die hoëpriesters deur te dring, om hulle voorneme uit te voer om My te salf; maar die het hulle so goed verberg dat daar geen spoor van hulle te ontdek was nie, en daarom keer die afgesante weldra onverrigter sake terug.

[30] Toe hierdie na My toe deurdring om My stormagtig te omring, gebied Ek hulle om kalm te wees en sê aan hulle wat so op `n koning belus was: "Sê eers, kan iemand wat voor Elohim staan as `n draer van Elohim se Krag, op aarde nog hoër geplaas word as wat hy al voor Elohim staan?!"

[31] Die aanvoerder van die skare sê ietwat onthuts:

"Meester, hyself waarskynlik nie; maar diegene wat Hom aanhang wil tog `n sigbare teken van Sy mag hê - ook na buitentoe, sodat die volk onder Sy magtige hand gelukkig sal wees en nie uitgepers word nie!"

[32] **Ek** sê: "Toe Samuel op uitdruklike wens van die volk vir Saul tot koning gesalf het - wat het die volk daardeur gewen? Beslis geen vrede en rus nie, maar stryd en onrus. En waarom? Omdat die mense die sagte juk wat die Meester hulle na gelang van hulle handeling opgelê het, moeg geword het en na die kragtige hand van `n sigbare heerser gestreef het. Dit het verder ook nie aan konings ontbreek nie, en ook nou het julle in Herodus `n koning gekry. Glo julle nou dat `n nuwe koning, wat julle in My soek, julle vrede sou bring, as hy ook `n uiterlike, magtige koning moet wees? Herodus en die Romeine sou al sy aanhangers en hom self ten gronde probeer rig. Daar sou ellende, oorlog en nood opgeroep word, as Ek julle aardse koning sou word. Maar hoe sou dit rym met My leer: "Jy moet jou naaste liefhê soos jouself!", as Ek oorlog en moord vir julle sou bring?! Laat dus die uiterlike weg by My - **My ryk is nie van hierdie wêreld nie** - en vestig **in julleself** die egte ryk van vrede; daar wil Ek steeds graag julle koning wees en bly!"

[33] Na hierdie woorde wend die koningsgesindes hulle wrewelig van My af en sien dat Ek geen held was nie, van wie die volk Israel ook na buite geen heil sou kon verwag nie.

[34] Die koningskreeuers begeef hulle nou onder die volk in en verberg nie hulle wrewel oor My afwysende woorde nie. Tog keer die orige volk hulle geensins daardeur van My af nie, omdat My dade `n te groot indruk op hulle gemaak het om My onmiddellik te laat val, vanweë die feit die Ek dit afgewys het om koning van die Judeërs te wil wees.

[35] Na die geweldige opwindning word die stemming onder die volk nou rustiger, en sowel Ek as My leerlinge maak gebruik daarvan **om My leringe nogmaals aan vele uiteen te sit**. So ontstaan daar nou afsonderlike groepe, wat verspreid in die voorhowe van die tempel gestaan het.